

Motion till riksdagen 2013/14:A268

av **Betty Malmberg (M)**

Arbetssökande som en viktig resurs inom olika samhällsinsatser

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om möjligheten att se över förutsättningarna för ett ökat behov av samhällsinsatser och användandet av samhällets resurser.

Motivering

I samband med att en av de djupaste lågkonjunkturerna har svept fram i Europa har även vi i Sverige fått se personer lämna sina anställningar trots en ambitiös och ansvarsfull ekonomisk politik från regeringen. Varje person som behöver uppbära samhällsstöd för att klara sin försörjning är ett misslyckande. Sysslolösheten och att hamna utanför arbetsgemenskapen påverkar individen negativt. Samtidigt ökar arbetsbelastningen på kvarvarande anställda.

I dagsläget klaras en del av guldkanten i omsorgen med hjälp av ideella krafter, vilket är mycket positivt. Däremot är det färre som väljer att arbeta ideellt och ideella krafter är heller inte något som ett samhälle kan förlita sig på, även om de har ett oerhört värde i sig. Vi behöver också fundera över alternativa lösningar med tanke på den demografiska utveckling som Sverige står inför.

Färre föds och vi lever allt längre, vilket gör att färre yrkesverksamma ska försörja en växande skara äldre. Den så kallade försörjningskvoten som redovisar hur många det finns i yrkesverksam ålder (20–64 år) i förhållande till icke yrkesverksamma (yngre än 20 och äldre än 64 år), visar att det idag är 100 yrkesverksamma som försörjer 70 icke yrkesverksamma. Prognoserna visar vidare att det runt år 2060 kommer att vara 88 personer som ska försörjas av samma 100 yrkesverksamma. Om vi därtill lägger andra fakta som att etableringsåldern för unga svenskar är 29 år etc. förstår vi att läget är prekärt.

Fel! Okänt namn på

Det här kommer att ställa stora krav på samhället och hur vi använder våra resurser.

Om vi skulle kunna använda friställda eller personer som får försörjningsstöd till att göra en samhällsinsats under en dag per vecka skulle både samhället och den enskilde bli vinnare. Insatsen skulle inte nödvändigtvis betinga någon extra ersättning utan den bärande idén är att alla invånare som har möjlighet ska bidra till den guldkant i tillvaron som vi alla vill att våra äldre, sjuka och barn ska ha. Den samhällsekonomiska nyttan av en reform skissad som ovan skulle bli stor utan att för den skull konkurrera om riktiga jobb.

Eftersom samhället redan bär en stor del av kostnaden för de arbetslösa skulle det gynnas på samma gång som det gynnar de personer som är i behov av extra hjälp. En viktig del är att insatsverksamheten ska börja mycket kort tid efter det att personen har blivit arbetslös och att detta då kan varvas med arbetssökande. Delaktigheten skapar ett vinna-vinna-förhållande, minskar utanförskapet och har på så sätt ett stort värde för alla.

Med hänvisning till ovanstående bör riksdagen informera regeringen om förutsättningarna att se över möjligheten att införa en modell för att öka antalet som deltar i samhällsinsatser.

Stockholm den 25 september 2013

Betty Malmberg (M)